

REPUBLIKA E KOSOVËS - РИПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29. oktobar 2012. god.
Br. ref.: RK317/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

U

slučaju br. KI60/12

Podnosilac

Muharrem Sulaj

**Ocena Ustavnosti presude Vrhovnog suda, rev. br. 58/2007,
od 15. marta 2010. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Muharrem Sulaj (u daljem tekstu: podnosilac) sa prebivalištem u Gnjilanu.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, rev. br. 58/2007, od 15. marta 2010. godine, koja je njemu uručena 19. aprila 2010. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac navodi da je gorenavedena odluka prekršila njegova prava zagantovana Ustavom Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav) odnosno članom 21. (Opšta načela), članom 24. (Jednakost pred zakonom), članom 34. (Pravo da se ne sudi dva puta za isto krivično delo), članom 46. (Zaštita imovine), i članom 54. (Sudska zaštita prava).
4. Štaviše, podnosilac zahteva od Suda da mu se ne objavi identitet

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 22. Zakona br. 03/L 121, o Ustavnom sudu Republike Kosova od 15. januara 2009. godine (u daljem tekstu "Zakon") i pravilu 56 (2), Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu „Poslovník”).

Postupak pred Sudom

6. Dana 18. juna 2012. god. podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu "Sud").
7. Dana 5. jula 2012. godine, predsednik Ustavnog suda, odlukom br. GJR. KI-60/12 je imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Ustavnog suda odlukom br. KSH. KI-60/12 imenuje Veće za razmatranje sastavljano od sudija: Almiro Rodrigues, (predsedavajući) Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
8. Dana 25. juna 2012. godine, Sud je zatražio od Opštinskog suda u Gnjilanu spise predmeta, koji su oni dostavili Sudu dana 17. avgusta 2012. godine.
9. Dana 31. avgusta 2012. god., Vrhovni sud je obavešten o podnetom zahtevu.
10. Dana 18. oktobra 2012. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 29. septembra 2003. god., Opštinski sud u Gnjilanu (presuda C. br. 441/2003), je odobrio zahtev podnosioca za imovinsko pravo. Opštinski sud je zaključio da "od procene dokaza i potvrđenih činjenica, Sud je zaključio da između strana u sporu ne postoji ništa sporno." Ova presuda je postala pravosnažna 8. oktobra 2003. godine. Dana 28. aprila 2004. god., gosp. R. A. je uložio žalbu Opštinskom sudu u Gnjilanu, zahtevajući poništenje pravosnažne presude Opštinskog suda od 29. septembra 2003. godine, i da mu potvrdi pravo svojine. Osim toga, on je zahtevao od Opštinskog suda da uvede privremene mere.
12. Dana 29. aprila 2004. godine, Opštinski sud u Gnjilanu (odluka C. br. 2004/04) je odobrio zahtev za privremenu meru.

13. Dana 16. decembra 2004. godine, Opštinski sud u Gnjilanu (presuda C. br. 2004/04) je odobrio gospodinu R. A. žalbu i potvrdio da je gospodin R.A vlasnik sporne imovine a ne podnosilac zahteva. Dalje, odluka C. br 2004/04 od 29. aprila 2004. godine, o privremenoj meri ostaje na snazi do konačnog rešavanja ovog spora. Podnosilac zahteva se žalio na ovu presudu Okružnom sudu u Gnjilanu.
14. Dana 25. juna 2005. godine, Okružni sud u Gnjilanu (Odluka Ac. br. 95/05) je odobrio žalbu podnosiocu zahteva i poništio presudu Opštinskog suda u Gnjilanu od 16. decembra 2004. godine, i vratio ga na ponovno suđenje. Okružni sud je smatrao da presudi Opštinskog suda od 16. decembra 2004. godine, "[...] *nedostaje obrazloženje za odlučujuće činjenice i one koje su date su nepotpune, nisu ubedljive i nisu dovoljne*".
15. Dana 21. marta 2006. godine, Opštinski sud u Gnjilanu (presuda C. br. 480/05) je odobrio zahtev gospodina R. A. i potvrdio njegovo pravo na imovinu, koja je ranije potvrđena podnosiocu u presudi Opštinskog suda u Gnjilanu od 29. septembra 2003. godine (presuda C. br. 441/2003). Opštinski sud je dalje utvrdio da presuda C. br. 204/04 od 29. aprila 2004. god. za uvođenje privremenih mera ostaje na snazi do konačnog rešavanja ovog spora. Opštinski sud je smatrao da:

„Pošto tužilac prema ovom pitanju tvrdi da je na ovu njivu dobio imovinsko pravo na osnovu kupovine, a ovo tvrdi i tuženi Muharrem Sylaj, Sud ceneći dokaze pojedinačno, kao i u celini, zaključuje da u redovima između dva jednaka tražilaca dobijanja vlasništva na ovu spornu njivu, jači je tužilac jer svoj tužbeni zahtev dokazuje sa ispitanim dokazima iz kojih se vidi da je on ovu njivu kupio od tuženog Shemsedina kao stvarnog vlasnika, ali mu je iznos novca isplatio nakon što je dobio pristanak od jedinog naslednika pravnog vlasnika S. Z. i nakon što je isplatio kupoprodajnu cenu prešao je u vlasništvo, i istu je posedovao i koristio bez ičijeg ometanja do trenutka kada ga je tuženi Muharrem obavestio da je istu njivu prebacio na svoje ime, a tuženi Muharrem iako raspolaže sa pravosnažnom presudom o dobijanju imovinskog prava na ovu njivu, on ovo nije dokazao na nikakav način jer je njegov iskaz u suprotnosti sa iskazom tuženog V. K. i Sh. H. a naročito sa iskazom tuženog S. Z. koji svedoči da je u poverenju obmanut od strane tuženog Muharrema i njegovog advokata koji je potpisao izjavu ne znajući njen sadržaj i misleći da je tuženi Muharrem ovu njivu kupio od tužioca sa kojim je razgovarao u Švajcarskoj o prenosu njive“.

„Sud je ocenio tvrdnje predstavnika tuženog Muharrem Sylaj – advokata Gazmenda Sylaja koji su dati u podnesku tuženog kao i u odgovoru na tvrdnju da je ovaj slučaj smatran kao okončan slučaj takav sadržaj je smatran neopravdan, jer da slučaj bude zaključen moraju se ispuniti tri kriterijuma, i to isti identitet stranaka u postupku kao i uloga stranaka, identitet zahteva stranaka i identitet činjeničnog stanja što nije slučaj zato što u ovom slučaju osim tuženih M.V i S., uključenih u civilnoj parnici C. br. 441/03, takođe su uključeni i tužilac R.A kao i tuženi Sh.H.

16. Dana 28. oktobra 2006. godine, Okružni sud u Gnjilanu, (presuda Ac. br. 190/06) je odbacio žalbu podnosioca kao neosnovanu i potvrdio je presudu Opštinskog suda u Gnjilanu od 21. marta 2006. godine. Podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu protiv ove presude.
17. Dana 15. marta 2010. godine, Vrhovni sud (presuda rev. br. 58/2007) je odbacio kao neosnovan zahtev podnosioca za reviziju. Vrhovni sud je zaključio da „U obrazloženju presude drugostepeni Sud je dodao da je tužilac 1994. godine, dobio imovinsko pravo na spornu nekretninu na osnovu kupoprodaje od tuženog Sh.H. i odmah prešao u vlasništvo i slobodno korišćenje ove nekretnine do 2003. godine, kada je od tuženog

M.S. obavešten da je isti spornu nekretninu prebacio u vlasništvo prema jednoj pravosnažnoj sudskoj odluci. Okružni sud je ocenio da iako tuženi M. S. raspolaže pravosnažnom presudom o dobijanju vlasništva na spornom nekretninom, isti nije dobio ovo pravo jer nije neosporno dokazao da je na osnovu kupoprodaje postao vlasnik ove nekretnine, čije posedovanje i slobodno korišćenje do sada uopšte nije imao. Okružni sud ocenjuje da svi izvedeni dokazi, osim gore pomenute presude i delimično svedočenja tuženog V. K, i svedočenja tuženog M. S., potvrđuju da je tužilac zakonski dobio imovinsko pravo na ovu nekretninu a tuženi M. S. I V. K. nepravedno osporavaju ovo pravo tužiocu“.

„Polazeći od takvog stanja u predmetu, Vrhovni sud Kosova je našao da su sudovi nižeg stepena ispravno sproveli materijalno pravo kada su našli da je tužbeni zahtev tužioca osnovan. Napadnute presude, kao i ona prvostepenog Suda, sadrže dovoljno razloga za relevantne činjenice, bitnih za ispravno suđenje o ovom pravnom pitanju koje priznaje i ovaj Sud“.

18. Osim toga nijedna prateća dokumentacija ili informacija se nije dostavila u objašnjenju podnosioca koji bi uticali da se njegov identitet ne objavi.

Tvrđnje podnosioca

19. Podnosilac navodi da je presuda Vrhovnog suda doneta u suprotnosti sa članom 21. (Opšta načela), članom 24. (Jednakost pred zakonom), članom 34. (Pravo da se ne sudi dva puta za isto krivično delo), članom 46. (Zaštita imovine) i članom 54. (Zakonska zaštita prava) Ustava, pošto podnosilac zahteva ima presudu Opštinskog suda u Gnjilanu, presuda C. br. 441/2003, od 29. septembra 2003. godine, kojom je odobren zahtev podnosioca o pravu na imovinu i koja je postala pravosnažna dana 8. oktobra 2003. godine. Bez obzira na to u svojoj konačnoj presudi, Vrhovni sud je zaključio da podnosilac zahteva nije vlasnik imovine.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Sud primećuje da, kako bi bilo moguće da se reši zahtev podnosioca, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
21. U tom pogledu, Sud ističe da može jedino da odlučuje o prihvatljivosti zahteva ako podnosilac dokaže da je podneo zahtev „u roku od 4 meseca [...] od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku“, u skladu sa članom 49. Zakona.
22. Konačna presuda Vrhovnog suda, rev. br. 58/2007, je doneta 15. marta 2010. godine, uručena je podnosiocu dana 19. aprila 2010. godine, dok je podnosilac podneo zahtev Sudu dana 18. juna 2012. godine, tj. više od četiri meseca od dana, kada je podnosiocu zahteva uručena odluka Vrhovnog suda.
23. Iz toga sledi da je zahtev neprihvatljiv jer je neblagovremen u skladu sa članom 49. Zakona.
24. Što se tiče zahteva podnosioca da mu se ne objavi identitet, Sud odbacuje isti kao neosnovan, jer podnosilac zahteva nije dostavio prateću dokumentaciju i informacije o razlozima zašto se ne bi objavio njegov identitet.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 56.2 Poslovnika o radu, 18. oktobra 2012. god., jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBIJE njegov zahtev da se ne objavi njegov identitet;
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

